

ser fra før 1500-tallet, må balladen som genre have eksisteret nogle århundreder, før den blev ført på papir. Intet at indvende her ligesom vedrørende andre oplysninger om det historiske forløb, men man bliver undertiden irriteret over den alt for skråsikre facon, og man må også kraftigt opponere mod en floskel som den, at landsbyernes folk oplevede, hvad man kunne kalde en »guldalder« efter midten af 1300-tallet – en virkelig opgang for landsbyerne kommer først 100 år senere. Påfaldende svag er også præsentationen af den hellige Birgitta, der kun karakteriseres som et markant udtryk for krisen – hendes indflydelse på dansk litteratur bliver yderst overfladisk berørt.

Som historiker bør man jo ikke klage over, at man har lagt så stor vægt på den historiske baggrund, men hvorfor ikke inddrage historisk ekspertise, når man er så optaget af at finde specialister til planlægning og litterære analyser? Dette gælder både helhedssyn og detaljer, også i billedmaterialet. Hovedredaktøren John Fjord Jensen har gjort et stort arbejde for at fremme tværfaglige aktiviteter – hvorfor ikke vise det i praksis. Tværfag er nu en god ting.

Michael Linton

Anders Sunesen – stormand, teolog, administrator, digter. Red.: Sten Ebbesen. (G.E.C. Gad, 1985). 281 s. + 12 plancher, 170,70 kr.

Naturligvis har dansk forskning altid været klar over, at ærkebiskop Anders Sunesen er en uhyre interessant skikkelse, ikke mindst af betydning for den proces, der netop da gjorde det endnu ret primitive Danmark til en integreret del af den europæiske kultur. Men trods alt er det, som om han har stået i skyggen af sin berømte onkel Absalon,

der unægtelig også havde en fin pressesekretær i Saxo.

Den konkrete anledning til udgivelsen af disse 15 lærde bidrag er givet den snart afsluttede Hexaameronudgave samt og vel især Schepelerns magnifikke oversættelse eller rettere gendigtning (1985). Med fortegnelser over Anders Sunesens forfatterskab, litteratur- og kildelister m.v. udgør skriftet således et nyttigt, for ikke at sige uundværligt arbejdsredskab for fortsatte specialstudier.

Kai Hørby skildrer personen, statsmanden og kirkelederen; Inge Skovgaard-Petersen påviser den betydelige afstand mellem Saxos antiksværmeri og den kristne teolog og moralist Anders Sunesen. Bertil Frosell tager sig af skånske lovs parafrase, hvor det kirkelige syn på subjektiv skyld fremhæves samtidig med, at vi ser det kirkelige retsvæsens betydelige respekt for lokal skik og brug, dvs. den partikulære kirkeret, hvis betydning en efterreformatorisk forskningstradition har haft svært ved at fatte.

For historikere turde dog ikke mindst de kunst- og litteraturhistoriske afsnit været nok så spændende, hvor Hexaemerons lærdom og stil på højeste internationale plan slås fast, ja det antages, at det med sin fornemme skola-stiske opbygning snarest har været tænkt som vejledning for teologiske studier i Paris end for et hjemligt publikum.

Troels Dahlerup

Thorkild Ramskou: *Vikingernes handel:* (Rhodos, 1985). 91 s., 128,- kr.

Denne lille bog er et mindeskrift for Nationalmuseets ekspert i vikingetiden, museumsinspektør mag.art. Th. Ramskou, der blev knyttet til museet i 1946 og i en årrække var sekretær for